JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
4 päivänä helmikuuta 1999 *

1. Voidaanko yhteisön lainsäädännössä säädetty oikeus naudanlihantuottajille maksettavaan erityispalkkioon siirtää tämän palkkion myöntämisedellytykset täyttävälle luovutuksensaajalle, kun maatila luovutetaan ennakkoperintönä?

2. Tästä on pääasiallisesti kyse Bundesverwaltungsgerichtin esittämässä ennakkoratkaisupyynnössä.

Asian kannalta merkityksellinen lainsäädäntö

3. Naudanlihamarkkinoiden tukeminen,[1] jolla pyritään suurten hinnanlaskujen välttämiseen tai hallitsemiseen, varmistettiin vuoteen 1987 saakka pääasiallisesti julkisella ostojärjestelmällä. Koska neuvosto kuitenkin totesi, että "julkinen interventio on asteittain menettänyt alkuperäisen tehtävänsä turvaverkkona ja [että] siitä on itsestään tullut markkinointitapa",[2] se päätti tuolloin antaa asetuksen N:o 467/87, jolla julkisia ostoja rajoitettiin niin, että näin päätetystä mukauttamisesta aiheutuvat vaikutukset samalla korvattiin tuottajien tulonsaantia tukevilla toimenpiteillä ja olemassa olevien palkkioiden määräaikaisella voimassapitämisellä.[3]

4. Tässä yhteydessä säädettiin, että sellaisille jäsenvaltioiden tuottajille, jotka eivät vielä olleet saaneet voimassa oleviin säännöksiin perustuvia palkkioita, myönnetään "erityispalkkio, joka myönnetään vain kerran kutakin hoidettavana olevaa eläintä kohden".[4]

5. Erityispalkkio, jolla alunperin pyrittiin väliaikaisesti vähentämään interventioiden käyttöä ja antamaan niille asteittain alkuperäisen tarkoituksen mukainen tehtävä turvaverkkona,[5] on nykyisin voimassa toistaiseksi.[6]

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — Alan perusasetus on naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 805/68 (EYVL L 148, s. 24).

2 — Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen N:o 805/68 ja tätä alaa koskevien palkkiojärjestelmien muuttamisesta 10 päivänä helmikuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 467/87 (EYVL L 48, s. 1) ensimmäinen perustelukappale. Tämä ja jäljempänä esitetyt lainaukset on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

3 — Ks. edellä alaviitteessä 2 mainitun asetuksen kuudes perustelukappale.

4 — Ks. edellä alaviitteessä 2 mainitun asetuksen seitsemäs perustelukappale. Mainitut tuohon saakka voimassa olleet palkkiot maksettiin seuraavien asetusten perusteella:" — — Kreikassa, Irlannissa, Italiassa ja Pohjois-Irlannissa myönnettävästä poikimispalkkiosta ja Italiassa myönnettävästä kansallisesta palkkiosta 6 päivänä toukokuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1346/86, jota on muutettu asetuksella (ETY) N:o 4049/86, ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa myönnettävästä tiettyjen teurashärkien teurastuspalkkiosta 6 päivänä toukokuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1347/86, jota on muutettu asetuksella (ETY) N:o 4049/86".

5 — Asetuksen N:o 467/87 1 artiklassa säädettiin alun perin, että erityispalkkiota voitiin myöntää 6.4.1987 ja 31.12.1988 välisenä aikana. Tätä ajanjaksoa pidennettiin 5.3.1989 saakka 20 päivänä joulukuuta 1988 annetulla neuvoston oikaisevalla asetuksella (ETY) N:o 4132/88 (EYVL L 362, s. 4).

6 — Asetuksen N:o 805/68 muuttamisesta 2.3.1989 annetun neuvoston asetuksen N:o 571/89 (EYVL L 61, s. 43) neljännessä perustelukappaleessa säädetään erityispalkkiojärjestelmän säilyttämisestä 2.4.1989 jälkeen.

6. Tämän palkkion myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ovat asetuksen N:o 805/68 4 a artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 571/89, jonka 1 kohdassa säädetään seuraavasti:

"1. Naudanlihan tuottajat voivat saada erityispalkkiota. Sitä myönnetään hakemuksesta tilalla lihotettaville vähintään yhdeksän kuukauden ikäisille sonneille.

Tukea myönnetään enintään 90 eläimelle tilaa kohden kalenterivuodessa; palkkio vahvistetaan 40 ecuksi eläintä kohden.

Palkkio myönnetään kutakin eläintä kohden vain kerran. Se maksetaan tai siirretään tuottajalle.

— —".

7. Yhteisön lainsäätäjä on sittemmin antanut tätä naudanlihantuottajia koskevaa erityispalkkiojärjestelmää koskevat yleiset säännöt, kuten tässä perusasetuksessa edellytettiin, [7] ja on muun muassa täsmentänyt 'tuottajan' ja 'tilan' käsitteitä naudanlihantuottajia koskevaa erityispalkkiojärjestelmää koskevista yleisistä säännöistä 10 päivänä helmikuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 468/87 [8] muuttamisesta 2 päivänä maaliskuuta 1989 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 572/89. [9]

8. Tämän asetuksen 1 artiklan mukaan "tuottajalla tarkoitetaan sellaista maataloustoimintaa harjoittavaa yksittäistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka tila sijaitsee yhteisön alueella ja joka pitää nautakarjaa".

9. Saman artiklan 2 kohdan mukaan tila on "saman jäsenvaltion alueella sijaitsevien tuotantoyksikköjen muodostama tuottajan hoitama kokonaisuus".

10. Komissio on antanut [10] erityispalkkiojärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 20.3.1989 annetussa asetuksessa N:o 714/89 (jäljempänä asetus N:o 714/89), [11] jossa säädetään edellä mainitussa 4 a artiklassa mainitun erityispalkkion myöntämisedellytyksistä.

7 — Em. 4 a artiklan 2 kohta.

8 — EYVL L 48, s. 4.

9 — EYVL L 63, s. 1. Tämä ja jäljempänä esitetyt lainaukset on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

10 — Kuten siitä säädettiin alkuperäisen asetuksen N:o 805/68 4 a artiklan 3 kohdassa. Tämä ja jäljempänä esitetyt lainaukset on suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

11 — Naudanlihan tuottajien erityispalkkiojärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä annettu asetus (EYVL L 78, s. 38).

11. Näiden edellytysten mukaan "hakemuksiin on liitettävä palkkionsaajan antamat ilmoitukset ja sitoumukset, jäsenvaltioiden on tarkastettava nämä ilmoitukset ja sitoumukset hallinnollisesti ja paikalla toimitettavissa tarkastuksissa tietyn tilojen vähimmäismäärän osalta, ja maksetut määrät voidaan periä takaisin kokonaisuudessaan, jos nämä ilmoitukset ja sitoumukset osoittautuvat vääriksi". [12]

12. Asetuksen N:o 714/89 2 artiklan toisessa luetelmakohdassa säädetään, että tuottajan on palkkiota hakiessaan "sitouduttava pitämään tilallaan niitä sonneja, joiden osalta se on hakenut palkkiota, 8 artiklan 2 kohdan perusteella määritetyn ajanjakson ajan — — vähintään siihen saakka, kunnes nämä ovat yhdeksän kuukauden ikäisiä".

Tässä 8 artiklan 2 kohdassa jätetään jäsenvaltioille oikeus vahvistaa tämä vähimmäisaika, joka ei kuitenkaan voi olla lyhyempi kuin kaksi eikä pitempi kuin viisi kuukautta. Saksassa se on kolme kuukautta.

13. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hallinnollisissa tai paikalla toimitettavissa tarkastuksissa tarkistettava, noudatetaanko näitä edellytyksiä. Asetuksen N:o 714/89 8 artiklan 1 kohdan mukaan ne tarkastavat tällöin muun muassa

"a) tuottajan hoitamalla tilalla olevien hakemuksen kohteena olevien sonnien lukumäärän — —;

b) tuottajan antamien ilmoitusten paikkansapitävyyden ja sen, onko tämä noudattanut antamiaan sitoumuksia;

c) yksilöintiä ja merkitsemistä koskevien säännösten noudattamisen — —".

14. Kun palkkion myöntämisedellytyksiä ei noudateta, sovelletaan asetuksen N:o 714/89 9 artiklassa säädettyjä seuraamuksia.

Tosiseikat ja oikeudenkäynti

15. Pääasian kantaja Wettwer haki toukokuussa 1991 erityispalkkiota hänen maatilallaan kasvatettavan kymmenen eläimen perusteella. Tämän jälkeen hän luovutti

12 — Asetuksen N:o 714/89 kolmas perustelukappale.

koko tilansa pojalleen, joka myös oli hoitanut heinäkuussa 1991 lopetettua tilaa.[13]

16. Pääasian vastaaja Bezirksregierung perusti palkkiohakemuksen hylkäävän päätöksensä tähän luovutukseen. Se katsoi, että täyttymättä jäi erityisesti se edellytys, jonka mukaan palkkionhakijan oli pidettävä kyseisiä eläimiä tilallaan vähintään kolmen kuukauden ajan, ja että palkkio voitiin myöntää ainoastaan hakijalle eikä sitä ollut mahdollista siirtää tilan luovutuksensaajalle.

17. Tätä hylkäävää päätöstä vastaan nostamassaan kanteessa Wettwer vetosi siihen, että palkkion myöntämisedellytykset olivat yhä olemassa, koska hänen poikansa täytti säädetyt edellytykset tilan vastaanottamisen jälkeen. Pääasian vastaaja väitti sitä vastoin, että riidanalainen erityispalkkio myönnetään henkilölle eikä tilalle.

18. Verwaltungsgericht hylkäsi tämän kanteen pitäen perusteltuna Bezirksregierungin esittämää asetuksen N:o 805/68 4 a artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 571/89, koskevaa tulkintaa, jonka mukaan palkkio myönnetään tuottajalle eikä tilalle, kuten 'tuottajan' käsitettä koskevasta määritelmästä ilmenee. Koska Wettwer oli lakannut olemasta tuottaja luovutettuaan tilansa, hän ei voinut tehokkaasti vaatia palkkion myöntämistä.

Kansallinen tuomioistuin katsoi, että samasta syystä Wettwerin poikakaan ei voinut vedota siihen, että palkkionsaantioikeus siirtyisi yhdessä tilan kanssa, sillä palkkion hakijan on täytettävä sen myöntämisedellytykset ja etenkin se edellytys, joka koskee karjan pitämistä valvonta-aikana.

19. Wettwer valitti tästä tuomiosta Niedersächsisches Oberverwaltungsgerichtiin, joka muutti sitä. Toisin kuin alemmanasteinen tuomioistuin, tämä tuomioistuin katsoi, että erityispalkkio on myönnettävä tilalle eikä henkilölle. Jos myöntämisedellytykset ovat olemassa, palkkio on myönnettävä luovutuksen tiedoksiantamisen jälkeen luovutuksensaajalle.

20. Bezirksregierungin haettua muutosta (Revision) tähän tuomioon Bundesverwaltungsgerichtiltä tämä katsoi, että molemmat näkemykset saattoivat olla perusteltuja ja päätti esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Siirtyykö oikeus naudanlihan tuottajille vuodelta 1991 maksettavaan erityispalk-

13 — Tämä luovutus oli ennakkoperintö (vorweggenommene Erbfolge).

kioon sellaiselle tuottajalle, jolle palkkiohakemuksen tekijä on palkkion saamisen edellytyksenä olevien velvoitteiden voimassaoloaikana luovuttanut maatilansa ennakkoperintönä ja joka on täyttänyt nautojen pitämistä ja lihottamista koskevat edellytykset?"

Asian tarkastelu

21. Alemmanasteiset tuomioistuimet ovat todenneet,[14] että toisin kuin yhteisön muiden palkkioiden myöntämisjärjestelmissä — kuten asetuksessa N:o 1078/77[15] säädetty maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumisen ja lypsykarjan tuotannon muuttamisen perusteella myönnettävä palkkio tai asetuksessa N:o 1244/82[16] säädetty emolehmien pitämiseksi myönnettävä palkkio — yhteisön lainsäätäjä ei ole naudanlihantuottajille myönnettävän erityispalkkion osalta nimenomaisesti antanut säännöksiä, jotka koskisivat palkkion hakijan velvoitteiden siirtymistä luovutuksensaajalle.

22. Jos hyväksytään näkemys, jonka mukaan alkuperäisen hakijan oikeus palkkioon voidaan siirtää luovutuksensaajalle tilan luovutuksen yhteydessä, on kuitenkin välttämätöntä, että viimeksi mainittu antaa tällaisen sitoumuksen. Riittää, kun muistutan eräästä palkkion myöntämisedellytyksestä, jonka mukaan palkkiota voidaan maksaa enintään 90 eläimelle tilaa kohden kalenterivuodessa ja yhden kerran kutakin eläintä kohden. Palkkionhakijan antamalla sitoumuksella ei voida taata, että luovutuksensaaja noudattaa tätä edellytystä. On nimittäin hyvinkin mahdollista, että tilan luovutuksensaaja, jos tämä itsekin — kuten nyt esillä olevassa asiassa — on tuottaja, on jo käyttänyt kiintiönsä. Koska tila määritellään "saman jäsenvaltion alueella sijaitsevien tuotantoyksikköjen muodostamaksi tuottajan hoitamaksi kokonaisuudeksi",[17] tämä luovutuksensaaja ei voi vaatia alun perin haettuja palkkioita, jos hän on jo saanut sallitun enimmäismäärän aiemmin hoitamiensa eläinten osalta. Minusta näyttää vaikealta hyväksyä sitä, että palkkionsaantioikeus siirtyisi automaattisesti, sillä riidanalaisessa lainsäädännössä ei ole säännöksiä, jotka koskisivat tilanpidon jatkajan antamaa erityistä sitoumusta.

23. Minusta vaikuttaa todellisuudessa siltä, että tämä aukko osoittaa lainsäätäjän harkitusti halunneen sulkea pois palkkionsaantioikeuden siirtomahdollisuuden luovutustilanteessa ja ettei kyseessä ole unohdus, joka voitaisiin korjata viittaamalla yleisiin periaatteisiin tai analogisesti yhteisön oikeuden muihin säännöksiin.

24. Tarkasteltaessa muita sellaisia yhteisiä markkinajärjestelyjä, joiden yhteydessä on

14 — Ennakkoratkaisupyynnön ranskankielisen version I osan 11 kohta.

15 — Maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumista ja lypsykarjan tuotannon muuttamista koskevasta palkkiojärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu neuvoston asetus (EYVL L 131, s. 1).

16 — Emolehmien pitämiseen liittyvää palkkiojärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 19.5.1982 annettu komission asetus, jota on muutettu 13.6.1989 annetulla komission asetuksella N:o 1662/89 (EYVL L 163, s. 11).

17 — Tämän ratkaisuehdotuksen 9 kohta.

säädetty vastaavista tuki- tai palkkiojärjestelmistä, havaitaan, että ne on yleensä laadittu siten, että ne liittyvät hakijan henkilöön eivätkä tilaan. Tilaa luovutettaessa oikeus palkkioon menetetään eikä se seuraa tilaa ainakaan, jollei tästä ole annettu nimenomaisia säännöksiä tai jollei erityisjärjestelmissä näin määrätä.

25. Lainsäätäjä on tiettyjen yhteisten markkinajärjestelyjen osalta nimenomaan maininnut siitä, että palkkionsaantioikeus on tuottajalla, jolle palkkio on myönnetty.

26. Näin on lampaanliha- ja vuohenliha-alalla. [18]

27. Näin on myös nyt esillä olevassa asiassa tarkastellulla naudanliha-alalla muiden palkkioiden kuin riidanalaisen palkkion myöntämisen osalta. Näin ollen oikeus emolehmien perusteella maksettavaan palkkioon on vuodesta 1992 ollut nimenomaan tuottajilla, joille palkkio on myönnetty viitevuoden perusteella ja jotka ovat myös hakeneet palkkiota vuodelle 1992 ja sitä edeltäville vuosille. [19] Näissä samoissa säädöksissä säädetään, että jos tuottaja myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, se voi siirtää oikeutensa emolehmien perusteella maksettavaan palkkioon tilanpidon jatkajalle. Se voi myös luovuttaa kaikki oikeutensa tai osan niistä muille tuottajille tilaa luovuttamatta. [20]

28. Useimmiten se seikka, että palkkio liittyy sen hakijaan, ilmenee implisiittisesti. Siitä ei kuitenkaan ole epäilystä tarkasteltaessa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä.

29. Näin on maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumisen perusteella maksettavien palkkioiden osalta, joiden osalta yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että "palkkionsaajan antama sitoumus olla luovuttamatta maitoa ja maitotuotteita — — sitoo palkkionsaajaa *henkilökohtaisesti* eikä liity tilaan. Kun tila tai sen käyttöoikeus luovutetaan, palkkionsaaja menettää oikeutensa palkkioon — —". [21] Tästä syystä yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että "palkkionsaajan antama sitoumus luopua maidon tai maitotuotteiden kaupan pitämisestä ei siirry hakemuksen jättämisajankohtana tilalla hoidettujen palkkionsaantioikeuden perustana olevien lehmien ostajalle tämän luovutuksen perusteella". [22]

30. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut samoin muutamia vuosia myöhemmin asiassa, joka koski tällä samalla maito- ja

18 — Kyse on tarkemmin ottaen 30.6.1992 annetun neuvoston asetuksen N:o 2069/92 5 a artiklan 4 kohdan a alakohdasta, jolla on muutettu lampaanliha- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annettua neuvoston asetusta N:o 3013/89 (EYVL L 215, s. 59).

19 — Kyse on asetuksen N:o 805/68 4 d artiklan 4 kohdasta, sellaisena kuin se on muutettuna 30.6.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2066/92 (EYVL L 215, s. 49).

20 — Ks. edellä alaviitteessä 19 mainitun asetuksen 4 e artiklan 1 kohta.

21 — Asia 77/79, Damas, tuomio 13.2.1980 (Kok. 1980, s. 247, 8 kohta). Kursivointi tässä.

22 — Ks. edellä alaviitteessä 21 mainitun tuomion 11 kohta.

maitotuotealalla uuden lainsäädännön perusteella myönnettäviä viitemääriä. Yhteisöjen tuomioistuin vastasi kantajalle, joka päätteli tämän uuden järjestelmän perusteella, että omistusoikeus edellyttää, että jäsenvaltiolla on velvollisuus säätää, että vuokrasuhteen päättyessä omistajan on maksettava vahingonkorvausta vuokralaiselle, seuraavasti: "yhteisön oikeusjärjestyksessä taattuun omistusoikeuteen ei kuulu oikeutta jonkin edun, kuten yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä myönnettyjen viitemäärien, kaupalliseen hyväksikäyttöön, jos tätä etua ei voida pitää asianomaisen omaisuuteen eikä ammattitoimintaan perustuvana oikeutena". [23]

31. Yhteisöjen tuomioistuin on äskettäin ilmaissut tämän vieläkin selkeämmin ja näin selvästi laajentanut tämän oikeuskäytännön soveltamisalaa siten, että siihen kuuluvat myös muut kuin maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn perusteella myönnetyt palkkiot. Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Country Landowners Association 9.11.1995 annetussa tuomiossa [24] katsonut, etteivät lampaanliha- ja vuohenliha-alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevat asian kannalta merkitykselliset säännökset eivätkä yhteisön oikeuden yleiset periaatteet velvoita jäsenvaltioita luomaan järjestelmää, jolla korvattaisiin se vahinko, joka maatalousmaiden omistajille aiheutuu lampaanlihan, vuohenlihan tai naudanlihan tuottajien hyväksi säädetystä palkkiojärjestelmästä. Se täsmentää, ettei tällaista velvollisuutta voida perustaa etenkään omistusoikeuden suojan periaatteeseen, sillä tuottajien hyväksi säädetyllä palkkiojärjestelmällä ei vaaranneta omistusoikeutta silloinkaan, kun siitä aiheutuu haitallisia vaikutuksia maiden pääomaarvolle siitä syystä, että tuottajat, jotka eivät omista niitä tiloja, joilla harjoittavat toimintaansa, siirtävät oikeutensa palkkioon, *jos yhteisen markkinajärjestelyn perusteella myönnettyjä etuja ei voida pitää sellaisena asianomaisen omaisuuteen tai ammattitoimintaan perustuvana oikeutena*, jonka luovuttamiseen tai siirtämiseen pitäisi liittyä jommankumman vuokrasopimusosapuolen korvausvastuu. [25]

32. Tutkittaessa lopuksi yhteisöjen tuomioistuimen erityisesti riidanalaiseen lainsäädäntöön liittyvää oikeuskäytäntöä voidaan lopultakin täysin johdonmukaisesti tässä oikeuskäytännössä tapahtunut kehitys huomioon ottaen havaita, että palkkio on pyritty tulkinnallisesti liittämään tuottajaan. Yhteisöjen tuomioistuin, jota pyydettiin asiassa Schumacher tulkitsemaan asetuksen N:o 714/89 9 artiklaa — jossa säädetään palkkion myöntämisedellytysten noudattamatta jättämisen seuraamuksista —, on mielenkiintoisella tavalla täsmentänyt tässä asiassa 23.11.1993 antamassaan tuomiossa [26] toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittaman sellaisen valvonnan käsitettä, jonka perustella seuraamuksesta voidaan päättää. Todeten erityisesti, että hallinnolliseen valvontaan kuuluu "niiden asiakirjojen tarkistaminen, jotka *palkkionhakija* on antanut todistaakseen täyttävänsä vaaditut edellytykset", [27] yhteisöjen tuomioistuin katsoo yksiselitteisesti, että palkkion myöntäminen riippuu siitä, onko *hakijana ollut*

23 — Asia C-2/92, Bostock, tuomio 24.3.1994 (Kok. 1994, s. I-955, 19 kohta), jossa viitataan erityisesti asiaan C-44/89, Von Deetzen II, tuomio 22.10.1991 (Kok. 1991, s. I-5119, 27 kohta).

24 — Asia C-38/94, Country Landowners Association, tuomio 9.11.1995 (Kok. 1995, s. I-3875).

25 — Erityisesti tuomion 14 ja 21 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta.

26 — Asia C-365/92, Schumacher, tuomio 23.11.1993 (Kok. 1993, s. I-6071).

27 — Tuomion 17 kohta, kursivointi tässä. Ks. myös tuomion 19 kohta.

tuottaja noudattanut säädettyjä edellytyksiä. Tämä merkitsee nyt käsiteltävänä olevan asian kannalta sitä, että näin on siitä riippumatta, onko eläimiä, joiden osalta palkkiota haetaan, pidetty tilalla säädetyn kolmen kuukauden ajan. Eläinten pitämistä tilalla koskevan edellytyksen ei voida katsoa täyttyneen, jos eläinten pitäjänä ei ole ollut palkkion hakija, kuten on silloin, jos luovutus on tapahtunut ennen niiden kolmen kuukauden päättymistä, joiden ajaksi tämä hakija on sitoutunut pitämään nautoja tilallaan.

33. Asiassa Schumacher käsitelty säännös vaikuttaa mielestäni lisäksi oleellisen tärkeältä vastattaessa yhteisöjen tuomioistuimelle nyt esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen.

34. On nimittäin tilanteita, joissa tämä oikeus säilyy huolimatta siitä, ettei palkkion myöntämistä hakenut tuottaja ole täyttänyt velvollisuuksiaan, ja ne mainitaan yksityiskohtaisesti asetuksen N:o 714/89 9 artiklassa.

35. Näin on silloin kun niiden eläinten määrä, jotka tuottaja on sitoutunut hoitamaan tilallaan vähimmäisajan, on vähentynyt "lauman elinolosuhteisiin liittyvien luonnollisten syiden vuoksi" (9 artiklan 2 kohta) tai jos mahdottomuutta noudattaa sitoumusta, joka koskee nautojen pitämistä tilalla tämän ajan, voidaan perustella "ylivoimaisella esteellä", kuten palkkionsaajan kuolemalla (9 artiklan 3 kohta).[28]

36. Riidanalaista siirtoa ei ole tehty kummassakaan edellä mainitussa tilanteessa.

37. Käsittelemättä tämän säännöksen 2 kohdassa, johon ei ole vedottu, tarkoitettuja tilanteita, totean, että pääasian kantaja yrittää turhaan väittää, että ennakkoperintö voidaan kansallisen oikeuden mukaan rinnastaa perintöön, osoittaakseen, että molemmilla on samat seuraukset.

Vaikka onkin totta, että jos tuensaaja kuolee — tilanne, jota pidetään ylivoimaisena esteenä, kuten olen juuri todennut[29] —, oikeus palkkioon säilyy asetuksen N:o 714/89 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti sillä varauksella, että tuottaja ilmoittaa tästä toimivaltaisille viranomaisille kymmenen päivän kuluessa kyseisestä tapahtumasta, nyt käsiteltävänä olevalla tilanteella ei kuitenkaan voi olla samanlaisia vaikutuksia. Kyse ei ole palkkionsaajan kuolemasta, johon seuraanto voisi perustua.

28 — Tässä säännöksessä viitataan 'ylivoimaisen esteen' käsitteen täsmentämiseksi "muun muassa" asetuksen N:o 1244/82 5 artiklassa oleviin ylivoimaista estettä koskeviin säännöksiin, joissa viitataan "a) palkkionsaajan kuolemaan — —".

29 — Tämän ratkaisuehdotuksen 35 kohta.

Vaikka ennakkoperinnöllä olisikin kansallisen oikeuden mukaan vastaavia seurauksia, sitä ei voida missään tapauksessa pitää tilanteena, jossa voidaan soveltaa ylivoimaiseen esteeseen liittyviä sääntöjä. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tällä käsitteellä tarkoitetaan sellaisia siihen vetoavasta riippumattomia, epätavanomaisia ja ennalta-arvaamattomia seikkoja, joiden seurauksia ei ole voitu välttää kaikista varotoimista huolimatta. [30] Ennakkoperintö on sitä vastoin luovuttajan ja luovutuksensaajan välinen tavanomaisissa olosuhteissa tieten tahtoen tehty oikeustoimi, jonka he ovat valinneet ja joka siis on heidän kannaltaan ennalta-arvattava. Se ei siis ole sellainen tapahtuma, kuten tuen alkuperäisen hakijan kuolema, joka täyttäisi ylivoimaiselle esteelle asetuksen N:o 714/89 9 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset ja jonka perusteella palkkio voitaisiin siirtää luovutuksensaajalle.

38. Tämä käsitys vahvistuu tarkasteltaessa asetuksen N:o 714/89 9 artiklan 4 kohdassa säädettyä jälkimmäistä tilannetta, jossa tuottajan ei tarvitse täyttää säädettyjä edellytyksiä. Tätä säännöstä sovelletaan, kun ilmoitettujen eläinten ja palkkionsaantiedellytykset tosiasiallisesti täyttävien eläinten määrät eroavat toisistaan alle 5 prosentilla tai kun määrät eroavat toisistaan enintään yhdellä eläimellä, jos eläinten lukumäärä on enintään 20 eläintä, ja jos tämä ero johtuu muista kuin tämän artiklan 2 kohdassa (eläinten määrän vähentyminen lauman elinolosuhteisiin liittyvien luonnollisten syiden vuoksi) ja 3 kohdassa (mahdottomuus noudattaa sitoumusta, joka koskee nautojen pitämistä tilalla tietyn vähimmäisajan, johtuu ylivoimaisesta esteestä) säädetyistä syistä, "jos tällöin ei toimivaltaisen viranomaisen mukaan ole kyse tahallaan tai törkeän huolimattomasti annetusta väärästä ilmoituksesta". Tässä tilanteessa tuottaja ei kokonaan menetä oikeutta palkkioon tai häntä ei ainakaan tällöin velvoiteta palauttamaan perusteettomasti maksettua määrää, kuten periaatteessa menetellään, jos todetaan, ettei hän täytä säädettyjä edellytyksiä, vaan hänelle myönnettyä määrää vähennetään suhteellisesti. [31]

Hän ei kuitenkaan missään tapauksessa voi vedota vilpittömään mieleensä vaatiessaan palkkion myöntämistä sellaisten eläinten osalta, joiden osalta palkkiota ei voida myöntää, vaikka hän itse olisikin pitänyt huolta siitä, että kaikki säädetyt edellytykset ovat täyttyneet.

Minusta yhteisöjen tuomioistuimen on otettava huomioon tämän tietyt tilanteet sallivan säännöksen yksiselitteisyys, kun se tulkitsee riidanalaista säännöstöä. Minusta ei vaikuta johdonmukaiselta myöntää riidanalaista palkkiota sellaisen tilan luovutuksensaajalle, joka on luovutettu sen vähimmäisajanjakson aikana, jonka osalta alkuperäinen tuottaja on sitoutunut pitämään tilallaan niitä nautoja, joiden perusteella se on hakenut palkkiota, koska tämä luovutuksensaaja ei ole antanut henkilökohtaista sitoumusta, vaikka vilpittömässä mielessä ollut tuottaja, joka on luullut noudattavansa kaikkia antamiaan sitoumuksia, ei edellä mainitun 9 artiklan 4 kohdan takia saisikaan palkkiota niistä

30 — Asia C-263/97, First City Trading ym., tuomio 29.9.1998 (Kok. 1998, s. I-5537, 38 kohta), jossa viitataan muun muassa asiaan 145/85, Denkavit, tuomio 5.2.1987 (Kok. 1987, s. 565, 11 kohta).

31 — Asetuksen N:o 714/89 9 artiklan 4 kohdan mukaan "palkkio maksetaan palkkioon oikeuttavien eläinten lukumäärän perusteella, vähennettynä 20 prosentilla".

eläimistä, joiden osalta palkkionsaantiedellytysten ei lopultakaan ole katsottu täyttyneen, ja vaikka lisäksi jäljellä oleville eläimille myönnettyä palkkiota tästä syystä pienennettäisiin.

39. Tämän säännöksen seikkaperäisyys ja yksiselitteisyys vahvistaa käsitystäni, jonka mukaan tilanteet on sen 2—4 kohdassa lueteltu tyhjentävästi. Toisin sanoen, jos tuottaja ei noudata velvollisuuksiaan, oikeus palkkioon säilyy kokonaan tai osittain ainoastaan tässä säännöksessä säädetyissä kolmessa tilanteessa. Koska lainsäätäjä ei ole nimenomaisesti säätänyt tilanteesta, jossa koko tila luovutetaan ennakkoperintönä, oikeus palkkioon on menetetty sellaisissakin tilanteissa, joissa tilan luovutuksensaaja ottaa palkkionhakijan antamat sitoumukset vastattavikseen.

Ratkaisuehdotus

40. Tästä syystä ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 805/68, sellaisena kuin se on muutettuna 2.3.1989 annetulla neuvoston asetuksella N:o 571/89, olevia naudanlihantuottajille myönnettävää erityispalkkiota koskevia säännöksiä on 2.3.1989 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 572/89 ja 20.3.1989 annetussa komission asetuksessa N:o 714/89 olevat soveltamissäännöt huomioon ottaen tulkittava siten, että oikeus naudanlihan tuottajille vuodelta 1991 maksettavaan erityispalkkioon ei siirry sellaiselle tuottajalle, jolle palkkiohakemuksen tekijä on palkkion saamisen edellytyksenä olevien velvoitteiden voimassaoloaikana luovuttanut maatilansa ennakkoperintönä ja joka on täyttänyt nautojen pitämistä ja lihottamista koskevat edellytykset.